

ငှက်မသိတော့ ဇရက်ချိုးထင်

အခန်း (၁)

တကယ်တော့ အိဝါအပြစ်တွေရယ်ပါ ကိုကို...

အိဝါမှတ်မိနေပါတယ်လေ...ရေမလာခင် မြောင်းပေးမိတဲ့ အိဝါအပြစ်ရယ်လို့ဘဲ ခံယူနားလည် ထားပါတယ်....

နှင်းတွေကျနေတဲ့ နေ့တစ်နေ့ကို အိဝါ မှတ်မိနေပါတယ် ..

အဘ စပုံခွန်ကြာ ဝယ်ပေးထားတဲ့ ထရက်စုလေးကိုဝတ်ပြီး အိဝါ ခြံထဲမှာ အပြေးလေ့ကျင့်နေ တဲ့နေ့ပေါ့

မြသစ်အိမ်ကြီးဘက်ကိုအရောက်မှာ မမျှော်လင့်ဘဲနဲ့ ကိုကိုကို တွေ့ခဲ့ရတာပါ။ အဲဒီတုန်းက ကိုကိုက

သိုးမွေးလောင်းကုတ်ကြီးကို ဝတ်ထားတယ်မို့လား။

“အမေ.....အိုး.....” အဲဒါ အိဝါက လျှမ်းတာပါ။ ကိုကိုက ကုန်းစပ်က ရေနွေးငွေ့ တွေ တထောင်းထောင်းထနေတာကို ငေးနေတာ။ ထင်ရှားပင်ကိုကျွေပြီး လမ်းအချိုးဝင်မှာ သူ့ဖာ သာသူရပ်နေတဲ့ ကိုကိုကို အိဝါ ဝင်တိုက်မိတာပါ.....

“ဟိတ်.....မင်းဒီခြံကြီးထဲကို ဘာလာလုပ်တာလဲ”

“အ.....အပြေးလေ့ကျင့်တာပေါ့။”

“မင်းဘွားအေ.....ငါ့ကို ဦးဦးလို့ခေါ်ရလားဟ”

ကိုကိုက စိတ်မဆိုးဘဲ စိတ်ဆိုးဟန်လုပ်ပြတာကို အိဝါ အရမ်းသဘောကျသွားမိတယ်...ဒါ ကြောင်လဲ ချက်ချင်းဘဲ

ရင်းနှီးသွားပြီး

“ဒါဖြင့် ဘယ်လိုခေါ်ရမလဲ” လို့ မေးပစ်လိုက်တယ်..

“ကိုကိုလို့ခေါ်ပါလား”

“အောင်မာ...ခင်ဗျားက အိဝါရည်းစားမို့ အဲလို ခေါ်ရမှာလား”

အိဝါလေ တင်စီးလွန်းတဲ့ ကိုကိုကို ရန်တွေ့တာပေါ့။

“အခုမဟုတ်လဲ..နောက်တော့ ဟုတ်မှာပေါ့။”

“အောင်မာ....ခင်ဗျားလို ဂေါ်ဇီလာကြီးကို ရည်းစားမလုပ်ပါဘူးနော်။”

“အေး.....ဂေါ်ဇီလာနဲ့ သခင်မလေး ချစ်မှ ကောင်းတာ”

“ခင်ဗျား အရမ်းရိုင်းပါလားဗျ”

“ဟားဟားဟား... မန္တလေးသူလဲ မဟုတ်ဘဲနဲ့ လုပ်ပြီးမပြောနဲ့ ရီစရာကြီး ဟား ဟား ဟား ဟား.....”

ကိုကို မျက်နှာက ယောက်ျားပီသတယ်.. အမူအယာတွေက သိက္ခာရှိတယ်.. ဒါတွေကဘဲ အိဝါနဲ့ ခင်မင်ဖို့ ဖြစ်လာတယ်။

“အေးကွာ...နောက်ကို မရိုင်းတော့ပါဘူး။ ထားပါတော့ မင်းက ဘယ်မှာနေလဲ”

“ဒီ ခြံထဲတွင်ရယ်”

“ညော်

ကိုကိုက တစ်စုံတစ်ရာကို သဘောပေါက်သွားဟန်ဖြင့် ခေါင်းညှိမ့်ရင်း ပိတ်ဝန်းကျင်ကို ဝေ့ဝဲ ကြည့်သည်။ နှင်းတွေ က

ပိုသဲလာနေသည်။ မှုံဝါးလာနေ၏။ ပိတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး တိတ် ဆိတ်နေသည်ကိုလည်း အိဝါ သတိပြုမိသည်။

“မင်းမကြောက်ဘူးလား ချာတိတ်”

“ဘာကိုကြောက်ရမှာလဲ .. မကြောက်ပေါင်”

အားစကားအိမ်းကျိထဲ လက်နှိုက်ရင်း ကိုယ်လုံးလေးကို ခါရမ်းရင်း မကြောက်ပါဘူးဟု ဟန်ရေး ပြနေမိသည့် အိဝါ ရင်တွေ ခုန်လာချင်ပြီ။

“ကိုကို အခုနေ တစ်ခုခုပေါ့ လုပ်ရင်လေ...”

“အောင်မာ... လုပ်ကြည့်ပါလား ကရာတေးတတ်တယ်နော်.....ဟွန်း”

“ဟုတ်လား ... ဒါဖြင့် စမ်းကြည့်ရသေးတာပေါ့.....ဟိတ်...”

“အွန် ... အိုး.. လွတ်ပါ..... အိုး .. ဟင်း :: ::”

တကယ်ဘဲ ကိုကိုက သိပ်မြန်တယ်။ လက်ကလဲ သွက်လိုက်တာ အိဝါ နို့လေးနှစ်လုံးကို ပိုင် ပိုင်နိုင်နိုင်ကြီး ကိုင်ထားပြီး အိဝါ နှုတ်ခမ်းလေးတွေကိုလည်း မြဲမြဲစွာ စုပ်နမ်းရှိုက်နေပြီ။ အိဝါ ခြေထောက်ကလေးတွေ မြေမှာ ခြေဖျားထောက်မိလာတယ်..။

စိတ်နာသည်.. သူ့ဇာကိုမဟုတ်။ မျက်နှာလိုက်တတ်လွန်းသော ကံတရားကို နာတာ။

ဒါပေမယ့် ဘာတတ်နိုင်မှာလဲ မဟုတ်ဘူးလား။

ခံစားရတာတွေကိုတော့ အတွင်းကျကျ ဖွင့်ပြောချင်တယ်။

သူ့ဇာ နို့သီးတွေ၊ ပတ္တမြားသီးလေးလို နီမြန်းနေတဲ့ နို့သီးခေါင်းလေးတွေ၊ ဒီအလှလေးတွေကို ခွန်ပိုင် ခြေမူ ဆုပ်နယ်နေမှာ။

လှပရွှမ်းစိုတဲ့ သူ့ဇာ နှုတ်ခမ်းလေးတွေ ဆိုရင်လဲ ခွန်ပိုင် စုပ်နမ်း လို့ ရောင်ကင်း ဖူးပြည့်နေရော့မယ်လေ။

အိုဗျာ....ခင်ဗျားတို့ဘဲ စဉ်းစားကြည့်။ မျက်စိထဲမှာ ဘယ်လိုမှ ဖျက်လို့မရတဲ့ မြင်ကွင်းမျိုးတွေ ချည်းဘဲဝင်နေတာ။

ကျော်ကျော်ရယ် မေ့ပစ်လိုက်ပါလားလို့ ခင်ဗျားတို့ မပြောကြနဲ့ သိလား။ ကျော်ကျော်ဆိုတဲ့ ကျူပ် ကျူပ်ဟာ ဟိုး

ခလေးဘဝထဲက သူ့ဇာ စောက်ဖုတ်ရဲ့ ရနံ့နွေးနွေးလေး တွေကို ခံစားရင်း ကြီးပြင်းလာခဲ့ရတဲ့ သူ့ဇာရဲ့

အချစ်ကျေးကျွန်လေးပါဗျာ။

အချစ်ငတ်သမားလို့ ကဗျာ ဆန်ဆန် မပြောချင်ဘူး။

နာကျင်နေတဲ့ နှလုံးသား အပိုင်းအစတွေကို တစ်စစ ကောက်ယူ စုစည်းရင်း ပေါင်းတွင်းကျော တွေ လိုက်လာတဲ့အထိ

လိုးချင်နေတဲ့ ဆန္ဒကို ကျွန်တော် ဘယ်လို ဖြေဖျောက်ရမှန်းမသိတဲ့ ကာမဆန္ဒရဲ့ ပြင်းပြတဲ့ တောင်တမူတွေသာ တကိုယ်လုံး

ကို လွှမ်းမိုးနေခဲ့တယ်လေ။

ကဲ မြသဲစံအိမ်ကြီးအတွင်းမှာ ချစ်တလင်းကို စစ်ခင်းနေကြတဲ့ သူ့ဇာ နဲ့ ခွန်ပိုင်တို့ ပြစ်ပြစ် နှစ်နှစ် ကြိုက်သလို ပုံစံတွေနဲ့

လိုးနေတဲ့အချိန်မှာ ကျွန်တော်လီးထိပ်က ဆန္ဒအရည်ကြည်လေး များဟာ ထာဝစဉ်လိုအတွင်းခံဘောင်းဘီလေးအတွင်းထဲမှာဘဲ

စိုရွှဲ နှစ်မျောနေခဲ့ရပြီလေ။

အခါခပ်သိမ်း မှန်ကန်တဲ့ အကြင်နာတွေနဲ့ အချစ်ဆိုတာကို မရနိုင်ဘူးဆိုတာတော့ ကျွန်တော်မှာ ကိုယ်တွေ့ကြုံနေရပြီလေ။

ဒီတော့ စစ်မှန်တဲ့ တန်ပြန်ထိုးစစ်နဲ့ ပြန်တိုက်ရမှာဘဲလေ။

ကျော်ကျော် မျက်ဝန်းများ တလက်လက် တဖျပ်ဖျပ်တောက်ပလာသည်။ ထိုးစစ်၊ ထိုးစစ် ဟုတ်ပြီ။ တစ်စုံတစ်ခုကို လှုပ်ရှားရဖို့ ကျော်ကျော်ဉာဏ်များပွင့် သွားပြီ။

ကြည့်စမ်းပါဦး ။ ငါ မေ့ထားလိုက်တာ။ ဟင်းဟင်းဟင်း။

ခွန်ပိုင် ညီမ နန်းဥမ္မာ ကိုမှ မေ့ရသလားလို့။

ချစ်စရာ စိတ်တက်ကြွဖွယ် နန်းဥမ္မာ ရဲ့ တင်ပါးကြီးတွေ ဖုလုံး မို့မောက်နေတဲ့ နို့ကြီး နှစ်လုံးရဲ့ ခါရမ်း သိမ်တုန်မှုတွေ၊

စိတ်ကူးနဲ့မှန်းပြီး စောက်ဖုတ်ဖောင်းဖောင်းလေးကို အမြတ်တနိုး လက်ဝါးကလေးနဲ့ အုပ်ပြီး တဖွဖွ ပွတ်သပ်ရင်း လက်ညှိုးနဲ့

ထိုး လက်မအကူအညီနဲ့ အသာက လေးဖြဲလို့ ထွက်လာတဲ့ စောက်ပတ်ရနံ့ သင်းသင်းလေးတွေ ဟူး

..အဲလိုတွေးရင်းနဲ့တောင်

ကျော်ကျော်တစ်ယောက် လီးကြီးတောင်လာသည်။

ဟုတ်ပြီ။ ကျော်ကျော် နန်းဥမ္မာထံ သွားရန် ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက်သည်။

“ဪ ကျော်ကျော် ”
“ ဟုတ်တယ် ဥမ္မာ နင်နဲ့ တိုင်ပင်စရာရှိလို့ လာတာ ”
“ ဘာကိစ္စလဲ ကျော်ကျော် ”
“ သူ့ဇာ ကိစ္စ ... ဥမ္မာ နင်သဘောပေါက်ပါတယ် ”
“ ငါမှ မသိတာ ”

နန်းဥမ္မာ ဟန်ဆောင်အပြုံးလေးကို အတတ်နိုင်ဆုံး သဘာဝကျအောင် ပြုံးပေမဲ့ သူ့အပြုံးထဲမှာ ဟန်ဆောင်မှုတွေက ပေါ်လွင်နေသည်။ ကျော်ကျော်က စီးကရက်ကို အဝေးသို့ပစ်ရင်း

“ အေးလေ မသိဘူးဆိုတော့လဲ ရပါတယ်။ အခု မြသဲစံအိမ်ကြီးက အိဝါရဲ့ အလောင်းက အတိအကျ သက်သေခံပါလိမ့်မယ်။ အိဝါနဲ့ နင်အစ်ကို ခွန်ပိုင်တို့ ဘယ်လို ဆက်ဆံခဲ့ကြတယ် ဆိုတာကိုလည်း နင် သိသားနဲ့ ။ မသိဘူးဆိုလဲ ရတယ်..။ ကဲ သွားမယ် ”

ကျော်ကျော်က အပိုင်ကိုင်နိုင်သော လေအေးလေးဖြင့် ပြောပြီး ဝေါ့ကင်းရှူးဖိနိပ်ဦးဖြင့် ခံတစ်လုံး ကို ထောက်ကနဲ ကန်လိုက်ပြီး လှည့်ထွက်ခဲ့လေသည်။ ကျော်ကျော် တွက်ဆထားသည့်အတိုင်း ပစ်မှတ်ကို တိုက်ရိုက်ထိမှန်ခဲ့လေသည်။

“ ကျော်ကျော် နေပါဦး ။ နင်ကလဲ အဟင်း။ ”

နန်းဥမ္မာ၏ လေချိုလေသွေးအသံလေးက ကျောနောက်ပါလာသည်။ ကျော်ကျော်က ကျေနပ်စွာ ပြုံးလိုက်၏။

“ ငါ ဘာကို သိချင်တာလဲ။ မမမြသူဇာအကြောင်းလား။ အခု မမမြသူဇာဘယ်မှာရှိတယ် ”

“ မြသူဇာ ဘယ်မှာ ရှိတယ်ဆိုတာကို ငါသိပြီးပြီ။ မြသဲစံအိမ်မှာ ငါတွေ့ခဲ့ပြီးပြီ။ ”

ဟောတော့ နန်းဥမ္မာ မျက်လုံးလေးအပြုံးသားဖြင့် ကျော်ကျော်ကို ကြည့်လိုက်သည်။

“ ဟုတ်တယ် .. ငါသိတယ် ။ ဒါပြသနာ မဟုတ်ပါဘူး ဥမ္မာရယ် ငါသိချင်တာ တစ်ခုပါ ”

နန်းဥမ္မာ နှာခေါင်းလေး ရှုံ့ရင်း ခေါင်းကုတ်လိုက်သည်။

“ နင် ဘာသိချင်လဲလို့ ကျော်ကျော် .. ”

“ နင် မှာ ရည်းစား ရှိမရှိ ”

“ အိုး.. ဘာဆိုလို့လဲ ” အပျိုမလေးက အငေါ်တူးသည်။

ကျော်ကျော်က အေးအေးသက်သာ ပြုံးနေသည်။

“ ငါ မေးတာ နင်မဖြေဘူး ဆိုပါတော့ ”

နှုတ်ခမ်းစုတ်သော ဥမ္မာ့ မျက်နှာလေးက ခလေးလေး စိတ်ကောက်နေပုံနှင့် တစ်ထပ်တည်း။

ကျော်ကျော်က ဂျာကင်အိမ်းကျီအိတ်ထဲမှ ပီကေတစ်ခုကို ထုတ်ယူလိုက်ပြီး စက္ကူစလေးများ ခွာလျှက် ပီကေတစ်ခုကို

နန်းဥမ္မာထံသို့ လှမ်းပေး၏။

“ မစားချင်ဘူး ”

ဥမ္မာက မျက်စောင်းလေးထိုးပြီးပြောလိုက်ရင်း အနီးရှိ စက္ကူပန်းခြံကို အဓိပ္ပါယ်မဲ့စွာ ငေးနေ လိုက်မိသည်။

“ ပါးစပ်မွေးတယ်ဟ ”

ကျော်ကျော်က သူ့ဖာသာ သဘောကျသလို ဟက်ကနဲ တစ်ချက်ရယ်ပြီး ပီကေနှစ်ချပ်ကို ပါးစပ် ထဲ ပစ်သွင်းကာ

ဂျင်းဘောင်းဘီအိတ်ကပ်ထဲ လက်ကို စုံနှိုက်ထားရင်း

“ ရပါတယ်လေ .. မဖြေပါနဲ့ ။ နင် ရည်းစားရှိတာ မရှိတာ ငါနဲ့မဆိုင်ဘူး။ ဒါပေမယ့် ရဲစခန်းမှာ နင်ကို

ဦးစပ်ခွန်ကြာခေါ်တွေ့တဲ့အခါမှာတော့ သူတို့မေးတဲ့အထဲမှာ အဲဒီမေးခွန်း ကျိန်းသေ ပါလာ လိမ့်မယ် ”

ယုတ္တိရှိစွာ ပြောနေသော ကျော်ကျော်စကားများထဲမှ ရဲစခန်း ဟူသော အသံက ဥမ္မာ့တကိုယ်လုံး ကို

တောင်တင်းသွားစေခဲ့တာတော့ အမှန်ပင်။

“ ငါတို့က ဘာလို့ ရဲစခန်းရောက်မှာလဲ ”

“ ဖျားယောင်းသွေးဆောင်မှု၊ မုဒိန်းမှု ”

“ မုဒိန်းမှု ဟုတ်လား ”

“ နင် စိတ်ဝင်စားသွားပြီပို့လား ဥမ္မာ ”

“ နင်ဘာတွေလာပြောနေတာလဲ ကျော်ကျော် ”

“ မနေ့ညက မြသစ်အိမ်ကို ညဘက်ကြီး ငါရောက်သွားတယ် နန်းဥမ္မာ။ အဲဒီမှာ နင်အစ်ကို စပ်ခွန်ပိုင်က စောမြသူဇာကို

စားပွဲလေးပေါ်မှာ အရုပ်ကလေးတစ်ရုပ် ထောင်သလို ဆောင်ကြောင့်လေးတင်ပြီး ပြူးထွက်နေတဲ့ သူဇာ စောက်ဖုတ်လေးကို

အားရပါးရကြီး လှိုင်းနေတာ ငါတွေ့ခဲ့တယ် ဥမ္မာ ”

“ ဟင် .. ဟင်.. နင် နင် ”

“ အေး ဟုတ်တယ်။ ငါ့ကို သိပ်ရှိုင်းတာဘဲလို့ နင်ထင်တယ် မဟုတ်လား။ ဟင်း ဟင်း ရှိုင်းမှ လူတွေက

နားလည်လွယ်တတ်ကြတယ် ဥမ္မာ။ ဒီတော့ စောမြသူဇာဆိုတာ ငါ့အသက်၊ ငါ့အသဲ နင်အစ်ကိုက ပြစ်ပြစ်နှစ်နှစ်ကြီး

လှိုင်းနေတာ တွေရတော့ ငါဘယ်လိုနေမလဲ နင်စဉ်းစားကြည့် စမ်း။ သူဇာကို ငါဆုံးရှုံးလိုက်ရပြီ ဥမ္မာ။ ဒီတော့ ခွန်ပိုင် ညီမကို

ငါရဖို့ လိုလာပြီလေ။ ရှင်းရဲလား ဥမ္မာ ”

“ အင် .. နင်.... နင် ... ” ဥမ္မာ့ မျက်လုံးလေး ဝိုင်းသွား၏။

“ မကြောက်ပါနဲ့ အစ်မရဲ့။ ဟဲ ဟဲ မသတ်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ကျုပ် လူသတ်ရဲတယ် ဆိုတာကို တော့ ခင်ဗျားသိထား။ ငါ

လူတစ်ယောက်ကို မသတ်ခင် နင်ကို လှိုင်းရမှ ငါကျေနပ်မယ် ဥမ္မာ ”

ပြောပြောဆိုဆို ကျော်ကျော်က ဘောင်းဘီအိတ်ထဲမှ မောင်းပြန်ခါးကို ဖြောင်းကနဲမြည်အောင် ဆွဲထုတ်လိုက်သည်။ ဓါးဦးက

ဥမ္မာ့ လည်တိုင်လေးထဲ စပါးလုံးတထောင်စာခန့် နှစ်ဝင်သွားသည်။

ကျော်ကျော် မျက်လုံးများက ဝင်းဝင်းတောက်နေသည်။ ကျော်ကျော်က ဥမ္မာ့ လက်မောင်းလေးကို တင်းကြပ်စွာ

ဆုပ်ကိုင်ထားလိုက်သည်။

ကျော်ကျော်သည် သန်မာသော လူငယ်တစ်ဦးဖြစ်၏။

“ မအော်နဲ့၊ မရုန်းနဲ့ ငါ့စိတ်တိုင်းကျ ကုန်း ”

ပြောပြောဆိုဆို စက္ကူပန်းခြံအကွယ် မြက်ခင်းလေးထဲသို့ ဆွဲခေါ်သွားလေတော့လေသည်။

နန်းဥမ္မာ သွေးပျက်မတတ် ကြောက်ရွံ့နေပြီ။ သူ့အစ်ကို ခွန်ပိုင်ကိုလဲ ဒေါသ ဖြစ်နေမိသေး သည်။

“ ထမီ ချွတ်လေ .. ငါ တယ်.... ”

“ နာ .. နာ တယ် ကျော်ကျော်ရယ် ... ငါ ချွတ်ပါ့မယ်။ နင် ဓါးကြီးကို အရမ်းမထောက်ထားပါ နဲ့နော် ”

“ အေး .. နင် ကြည်ကြည်ဖြူဖြူခံရင် ငါဘာမှမလုပ်ဖူး .. ရုန်းလား ကန်လား လုပ်ရင်တော့ ငါ အသေသတ်မှာနော် ”

“ အေးပါ.. ငါ ပြေးလဲ မပြေးပါဘူး ရုန်းလည်း မရုန်းပါဘူး ”

ဥမ္မာ မျက်ရည်လေးများ လိမ်ဆင်းလာပြီး မြေမှာ ရှက်ရွံ့စွာ ထိုင်ချပြီး ထမီလေးကို လေးကန်စွာ ချွတ်ပြီး ခူးနှစ်လုံးပူးကာ

ထိုင်ချလိုက်သည်။ တစ်ခွက်ရင်း ခေါင်းလေးကိုငုံကာ မျက်နှာကို လက်ဝါးဖြင့် အုပ်ထားလိုက်လေသည်။

“ ဟိတ် .. ဘာလုပ်နေတာလဲ ထမီချွတ်ဆို ”

“ ချွတ်ပြီးပြီလေဟာ .. အဟင် . ဟင် .. ဟင် ”

“ အောင်မာ... ဓါးနဲ့ဝေးလို့ လေသံပြောင်းလာတယ် ဟုတ်လား ”

ပြောပြောဆိုဆို ကျော်ကျော်က ဓါးဦးကို ဆတ်ကနဲ ထိုးလိုက်ရာ ဥမ္မာ့ မျက်နှာလေး ဖြူလျှော်သွားသည်။

“ မ မလုပ်ပါနဲ့ ကျော်ကျော်ရယ်။ ချွတ်ပါ့မယ် ... ”

ထမီလေးကို တုံ့ရီစွာ ကွင်းလုံးချွတ်ပြီးမှ ယခင်ပုံစံအတိုင်း ပေါင်နှစ်လုံးကပ်ပြီး ထိုင်နေပြန်သည်။

“ ကြာတယ် ဥမ္မာ လေးဘက်ထောက်လိုက်စမ်း... တောက် ”

ကျော်ကျော်က ဘောင်းဘီစစ်ကိုဖြုတ်ပြီး ကြိမ်းဝါးလျက် အဖုအထစ်များဖြင့် ပြည့်နေသော သူ့လိင်တန်ကြီးကို ထုတ်လိုက်လေသည်။

ဥမ္မာက မော့အကြည့် လီးကြီးနှင့် ဥမ္မာမျက်နှာလေး ရဲကနဲဖြစ်သွားပြီး ဆတ်ကနဲ ခေါင်းကို ပြန်ငုံ့ပစ်လိုက်ကာ ငိုချလိုက်ပြန်သည်။

“ ကဲ ဥမ္မာ နင့် အသားနာချင်လား ဟင် ”

ကျော်ကျော်က အံကြိတ်ပြီး ပြောရင်း ခါးဦးကို လက်မောင်းသားလေးထဲ ဖိသွင်းလိုက်ပြန်သည်။

“ အား ::: ... နာတယ် ဟာ ။ ”

“ နာရင် ကုန်း ။ ကုန်းစမ်း ။ အေး .. ဒီလိုမှပေါ့ ”

နန်းဥမ္မာတစ်ယောက် မြက်ခင်းပေါ် လေးဘက်လေးထောက်ပြီး တရှုံ့ရှုံ့ ထိုင်ငိုနေရာလေတော့ သည်။

တင်းကားနေသော တင်ပါးကြီးများက ကျော်ကျော်ရှေ့တွင် အလိုးခံရန် အသင့်အနေအထားသို့ ရောက်ရှိခဲ့လေပြီ။

ဝိုင်းဝန်းသော တင်ပါးနှစ်ဖက်ကြားမှ စောက်ပတ်လေးမှာ တင်းကျစ်ပြီး ပြူးထွက်နေ၏။

ကျော်ကျော်က သူ့လီးကြီးအား စောက်ဖုတ်အကွဲအကြောင်းလေးအတိုင်း အလျားလိုက်လေး ပွတ် သပ်လိုက်သည်။

အပျိုစင် နန်းဥမ္မာ အံကြိတ်ပြီး မျက်စိမှတ်လျှက် ထောက်ထားသော လက်ကလေးများက ဆတ်ဆတ်ခါ နေလေသည်။

ပေါင်အတွင်းသားလေးများမှာလည်း မြားဆိပ်မိသော သမင်မလေး အလား ဖျတ်ဖျတ်လူး တုံ့ရီနေကြသည်။

ကျော်ကျော်က လက်တစ်ဖက်မှ ခါးကို ကိုင်ထားရင်း ကျန်လက်တစ်ဖက်ဖြင့် ဥမ္မာ့ ဖင်ကြီးကို ဆွဲယူပွတ်သပ်လိုက်လေရာ ဥမ္မာ့ ကိုယ်လုံးလေး တွန့်ကနဲ ဖြစ်သွားလေတော့သည်။

“ အဟင် .. မြန်မြန်လုပ်ဟာ ။ ငါ ရှက်တယ်။ အဟင် ”

အမှန်တကယ် ဥမ္မာခမ္မာ ရှက်လွန်လွန်း၍ ငိုနေမိခြင်းဖြစ်သည်။ သူ့စိမ်းယောကျာ်းလေးတစ် ယောက်ရှေ့မှာ မိမိစောက်ဖုတ်လေးကို အစွမ်းကုန်ပြူးပြဲကာ အလိုးခံရန် ကုန်းပေးရသော အပျိုစင်မလေး တစ်ယောက်အဖို့ အဘယ်မျှ ရှက်ခြင်းကို ခံစားရမည်နည်း။

ကျော်ကျော်က တရှိန်ရှိန် လိမ်တက်လာသော ကာမဆန္ဒများကြောင့် သူ့လီးကြီးအား သေးငယ် ကျဉ်းကြပ်သော စောက်ဖုတ်လေးထဲသို့ ဝင်စေရန် ကိုင်သွင်းရန်သာ ကြိုးစားနေလေတော့သည်။

“ ဖြစ် .. တစ်..... ဖြတ် ”

ဒစ်ထိပ်ကြီးက စေ့ကပ်နေသော စောက်ဖုတ်သေးသေးလေးကို တစ်ချက်ချော်ထိုးပြီးမှ အကွဲ ကြောင်းလေးသို့ တေ့မိပြီး စောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းလေးကို မပွင့်မအာဘဲ အတင်းထိုးသွင်းလိုက်လေ ရာ စောက်ဖုတ်လေးမှာ တွန့်ကနဲ ရှုံ့ဝင်သွားပြီးမှ ချိုင့်ဝင်သွားသည်။ ထိုအနေအထားအတိုင်း သုံးစက္ကန့်မျှ လက်လျှော့လိုက်ဟန်ဖြင့် ငြိမ်နေလိုက်ပြီးမှ

အတင်းထိုးသွင်းလိုက်လေရာ လီး ကြီးက ဖြတ်ကနဲ ဝင်ရောက်သွားလေတော့သည်။

နွေးကနဲ နူးညံ့နွေးထွေးသော လီးကြီးအထိအတွေ့က စောက်ခေါင်းလေးကို ကျင်စိမ်းသွားစေ သည်။ မြေကြီးပေါ်မှာ ထောက်ထားသော လက်နှစ်ဖက်မှာ ရှေ့သို့ ရုတ်တရက် ကွေးညွတ်သွား လေသည်။

ပေါင်နှစ်လုံးက လီးကြီး ဝင်ချိန်တွင် စုဝင်သွားသော်လည်း စောက်ခေါင်းအတွင်းသို့ လီးဒစ်ကြီး မြုပ်သွားချိန်တွင်မှာမူ အလိုလို ဆတ်ကနဲ နေရာရွေ့ပြီး အစွမ်းကုန် ကားပစ်မိသည်။

လီးဝင်သွားမှ ဥမ္မာကုန်းထားသော “ ပိုဇေရှင် ” ကပိုမှန်သွားသည်။ ဖင်လေးက ပိုမိုကော့တက် သွား၏။

စောက်ဖုတ်လေးလည်း ပိုမို ဖောင်းလာ၏။ စောက်ဖုတ်လေးက လီးအရင်းအထိ ကပ်နိုင်ရန် ပိုမို ပြူးထွက်လာလေသည်။

ကျော်ကျော်က မဆန်မပြဲ ဖြစ်နေသော သူ့လီးအခြေအနေကို သတိထားမိသည်။ ထို့ကြောင့် အရမ်းကာရော ဆောင့်မသွင်းရဲ။ ပြေးပြေးချင်းသာ မျှင်းထည့်နေ၏။

“ ဖြတ် .. တစ် တစ်... ဖြတ် ... ”

“ အင့် ... ဟင်း .. ဟင်း ”

နှုတ်ခမ်းလေးကို အပေါ်သွားလေးနှင့် ပြတ်လုမတတ် ကိုက်ထားရင်း ဥမ္မာက မတိုးမကျယ်လေး ငြီးတွားရှာလေသည်။ မျက်စေ့လေးများလဲ မှေးစင်းသွားကြ၏။

နထင်ရင်းကို အပူရှိန်တွေ တက်လာသလိုလို၊ ပေါင်အတွင်းသားတွင်းသို့ပင် တစ်စုံတစ်ရာ သပ်လျှိုခံရသလိုလို မလှုပ်ချင်၊ မရှားချင် ... ။

စောက်ဖုတ်လေးကိုသာ အားနှစ်ပြီး တစ်ချက်နှစ်ချက်မျှ ညှစ်ကြည့်လိုက်မိသည်။ ဥမ္မာက အား နှင့်ညှစ်ထားစဉ် လီးကြီးက ရှေ့မတိုးနိုင်ဘဲ တန့်သွားပြီး စောက်ဖုတ်လေးအား ပျော့သွားချိန်မှာ ထစ်ကနဲ နှစ်ဝင်သွားနေပေတော့သည်။

“ ဖြတ် ... ဖြတ် .. ဖြတ် .. ”

တစ်မိမိမိ ယိုစိမ့်ကျလာသော စောက်ရည်ကြည်လေးများကြောင့် လီးကြီးကိုယ်ထည်မှာ စောက် ခေါင်းထဲသို့

ချောဆီလိမ်းထည့်သလို အနည်းငယ် ပြေပြစ်လာသည်။

လိုးစကဲ့သို့ ခြောက်ကပ်ကပ်ကြီး မဟုတ်တော့ဘဲ အရည်လေးရွှဲရွဲဖြင့် ချောမောပြေပြစ်စွာ ဝင်ရောက်သွားလေတော့သည်။

ကျော်ကျော်လက်မှ ခါးလဲ မြေပြင်သို့ ရောက်နေပြီဖြစ်၏။ သို့သော် ခါးကို သတိမထားနိုင်ကြ တော့။ ကျော်ကျော်အာရုံကလဲ

“ဆောရီးအချစ်ရယ်.... ဖြည်းဖြည်းလေးဘဲ လုပ်ပေးမယ်နော် ”
စောစောစီးစီး မအေလိုနီးနယ်ဗျာ ... ကျော်ကျော် ကြိမ်ဆဲလိုက်ရင်း တံခါးဝတွင် ရပ်လိုက်၏။
“ကြည့်ပါလား ... နို့ကို အရမ်းကိုင်တာဘဲ .. နာတယ် မောင်”
စောမြသူဇာ အသံလေးက ကျော်ကျော်ရင်ထဲကို ပိုပြီး နာကျင်ပူလောင်စေ၏။
“အဲလိုကြီးက မကောင်းဘူးကွာ .. ညောင်းတယ်။ ရိုးရိုးပဲလိုးပါလား .. နော် မောင်မောင်က လိမ္မာပါတယ်နော်...”
ခုကတည်းက ခွန်ပိုင်ကို နှင်အရှုံးပေးနေရပြီလား သူဇာရယ် တောက်။
အေးလေ ... လင်မယားဆိုတာ ဒီလောက်တော့ ရှိရမှာပေါ့ ..
ကျော်ကျော်အခန်းတံခါးကို ခေါက်ရန် လက်ကို မြှောက်လိုက်ရာ အထဲက အသံလေးများက ထွက်လာပြန်ပါသည်။
“ဟင်အင်းကွာ ... လီးတော့ မစုပ်ချင်ဘူး ။ မောင်ရယ် ”
စောမြသူဇာ အသံက တိုးတိတ်ညင်သာစွာ ပေါ်လာပြန်သည်။
“မောင်ကို မချစ်ဘူးလား ကဲ ပြော ... ”
“ချစ်တာပေါ့လို့ ”
“ချစ်ရင်ရော တစ်ခါဘဲ ... တစ်ခါဘဲ ... ”
“ဟာကွာ မောင်ကလဲ အု အု ဖြတ် ဖြတ် ”
ကျော်ကျော် မေးကြောကြီးများ ထောင်သွား၏။
ဘောင်းဘီအိတ်ထဲမှ မောင်းပြန်ခါးကို စမ်းလိုက်သည်။
“တောက် ငါ့ ချစ်ဦးသူကို ကိုယ်မေကိုယ်လိုး လီးစုပ်ခိုင်းရတယ်လို့ ခွန်ပိုင် .. ခွန်ပိုင် အေး လေ... သူဇာက
မင်းမယားဖြစ်နေပြီဘဲ .. မင်းလုပ်ပေါ့ကွာ ။ ဟင်း ဟင်း ... ကျော်ကျော် အောက်ထပ်သို့ ပြန်ဆင်းပြီး ဧည့်ခန်းတွင်
ခြေပစ်လက်ပစ်ထိုင်ရင်း သူတို့အပြီးကို စောင့်နေလိုက်၏။

“ခွန်ပိုင် ခါးထိုးခံရလို့တဲ့ ”
“ဘာ ဘာပြောတယ် ... ”
ကျော်ကျော်ပြူးပြူးပြာပြာဖြစ်သွားသည်ကို ဒုရဲအုပ် ဦးတင်ထွန်းအောင်က မျက်လုံးမှေး၍ ကြည့်လိုက်သည်။
“ဟုတ်တယ်... ခွန်ပိုင် သေပြီကွ။ သူ့ညီမ နန်းဥမ္မာက မင်းဖြစ်ရမယ်လို့ တိုင်ချက်ဖွင့်တယ်။ သူ့ကိုလဲ အဓမ္မကျင့်မှုနဲ့
တရားစွဲတယ် ကိုယ်လူ။ အခု မင်းကို တို့ လာဖမ်းကြတာပါ ”
“ဟာ ဆရာ ကျနော် လူမသတ်ဖူးဗျ..... မသတ်ဖူး ”
“သူခိုးက ခိုးတယ် ဘယ်ပြောမလဲကွ ... ”
ကျော်ကျော် နုံးချိုသွားသည်။ အားအင်တွေလည်း ဆုတ်ယုတ်သွားသည်။ နေရာမှ ဖြေးလေးစွာ ထရပ်ပြီး လက်နှစ်ဖက်ကို
ရဲအရာရှိရှေ့သို့ ပူးကပ် ဆန့်တန်းပေးလိုက်သည်။
ဦးတင်ထွန်းမျက်နှာတွင် ကျေနပ်နှစ်သိမ်းခြင်းများ ဝေဖြာနေလေသည်။ သူသိချင်သည့် မေးခွန်း များကို ထပ်မေး၏။
+++++ x x x x +++++ x x x x +++++ x x x x ++++++ x x x x ++++++

စောမြသူဇာနှင့် နန်းဥမ္မာတို့ နှစ်ယောက်သား ခြံထဲတွင် ယှဉ်ပြီး လမ်းလျှောက်ရင်း စကားပြော လာကြသည်။
“ကိုကို သေရတာ ငါ့ကြောင့် ”
“ဘာဆိုလို့လဲ ဥမ္မာရယ် .. မဆိုင်တာတွေ ... ”
“ဟုတ်တယ်.... မြသစ်အိမ်ကို ကိုကိုရောက်လာခဲ့တာကိုက ကြမ္မာငင်တာပဲလေ.. သူဇာရယ် ”
သူဇာက အဝေးသို့ ငေးရင်း သက်ပြင်းချသည်။
“ငါမှားတယ် ... သူဇာရယ် ... ကိုကိုသေလို့ ကျော်ကျော်ကို တိုင်တာ မဟုတ်ဘူး သိလား ...
ကိုကိုမရှိရင် ကျော်ကျော် သူဇာကို လက်ထပ်မှာဘဲ ဆိုပြီး မစားရတဲ့အမဲ သဲနဲ့ပက်လိုက်တာ ဘဲ သူဇာ ဟုတ်တယ် သူဇာ
ကျော်ကျော်ကို ဥမ္မာ တကယ်ချစ်မိနေပြီ သူဇာ ”
“ဟာ... ဒါဆို ကျော်ကျော် လူသတ်သမား ဆိုတာ မသေချာဘဲနဲ့ တိုင်လိုက်တာပေါ့ ”
“ဟုတ်တယ်... သူဇာရယ်.... ဥမ္မာ ဘာလုပ်ရမလဲဟင် ”
“ဟင်.. ဥမ္မာရယ်.. ဒုက္ခပါဘဲ ”
နန်းဥမ္မာ အသံနုနုဝယ် အကိုင်အတွယ် အပွတ်အသတ်တို့နှင့် ရင်းနှီးခဲ့သော ကျော်ကျော်ကို စွဲလန်းခဲ့ရသည်ကို သူဇာ
လက်ခံမိပါသည်။
ယောက်ျားလေးများကဲ့သို့ နေရာတကာ နှလုံးသားကို ပွဲထုတ်၍ မရသော မိန်းမသားဘဝကို သူဇာနာကျည်းမိ၏။
“တို့နှစ်ယောက် ကျော်ကျော်ကို ထောင်ဝင်စာ သွားတွေ့ရအောင် ”
“အင်း .. ကောင်းသားဘဲ ... အခု သွားရအောင်လေ ”
ရဲစခန်းအပြင်ဖက်တွင် ကားလေးတစ်စင်း ငြိမ်ကနဲ ရပ်လိုက်သည်။

သို့သော်လည်း ကိုယ်က အိပ်ယာ အစောကြီးဝင်လို့ သိပ်မကောင်း။ ယခုတော့ အိပ်ချင်နေပြီ။

ကြည့် .. ည (၁) နာရီ ထိုးနေပြီဟာကို။

လူပျိုကြီးတွေက ဒီအတိုင်းဘဲလေ

ဘယ်ကစရာမှန်းမသိတာနဲ့ ခြင်ထောင်ထဲ မဝင်ဖြစ်ဘူးထင်တယ်။

သူ့စာ တရားရူးအိပ်မောကျသွားတော့မှ ဟန်ဆောင်ကြည့်နေတဲ့ စာအုပ်ကို စားပွဲပေါ်ချခဲ့ပြီး ခြင်ထောင်ထဲ ဝင်မိသည်။

ညဝတ်အိမ်းကျိပါးပါးလေးအောက်မှ ရုန်းကန် လှိုင်းထနေတဲ့ သူ့စာ နို့ကြီးနှစ်လုံးက မီးချောင်း အလင်းရောင်အောက်မှာ တင်းပြောင်လို့နေသည်။ ဆရာဝန်ပေမယ် မိန်းမတွေနဲ့ ကိုယ်က မပတ်သတ်အောင် နေခဲ့သူဖြစ်သည်။

လင်မယားဖြစ်လာလျှင်တော့ လိုးကြရမည်။ လိုးဖို့လည်း ယူကြခြင်းဖြစ်သည်။ ဘဝအဖော်မွန် တွေ ဘာတွေ တင်စားပြီး ပေါက်တတ်ကရလေးဆယ်ပြောနေကြသည်။ ညာပြီးလျှင်တော့လိုး ၊ လိုးပြီးလျှင် ခလေးထွက် ။ အဲဒါကြောင့်

မင်္ဂလာဆောင်တာ လိုးဖို့ဘဲ ။

ခုတော့ ကိုယ်ဟာက ည (၂) ကျော်ပြီ။ မင်္ဂလာဦးည အဓိပ္ပါယ်ကို မဖော်နိုင်သေး။

လှပနုထွေးသော သူ့စာမျက်နှာလေးကို မြတ်နိုးစွာ ငုံ့ကြည့်ရင်း လီးကြီးက ဇာတိပြလာသည်။ တောင်လာသည်။

သူ့စာပေါင်ကြားကိုလည်း မျက်စိကရောက်သည်။ ဖူးဖူးစိုစို နှုတ်ခမ်းလေးအစုံကို မရဲတရဲ နှုတ်ခမ်းချင်းထိကပ်ရင်း နမ်းသည်။

သူ့စာမနိုးသေး။

သူ ရဲတင်းလာပြီး နှုတ်ခမ်းလေးကို တဖွဖွလေး စုပ်ယူပြီး နို့ကြီးများကို ပွတ်သပ်လိုက်သည်။

သူ့စာ အသက်မှန်မှန်ရှုပြီး အိပ်မောကျနေဆဲ။ ညဝတ်အိမ်းကျိ ခါးစည်းကြိုးကို ဖြေးဖြေးချင်း ဖြေချလိုက်သည်။ ပြီးတော့ ရင်ဘတ်မှအိမ်းကျိကိုလည်း ခွာချလှန်ဟလိုက်သည်။

ခါး၊ ရင် ၊ တင် ပန်းပုရုပ်တစ်ရုပ်ကို အသက်သွင်းထားသလား ထင်မှတ်မှားလောက်ကို စောမြဲသူ့စာက လှပနေသည်။

နို့ကြီးနှစ်လုံးကို ဖိကပ်စုပ်နမ်းလိုက်ပြီးမှ ခါးမှ ပုဆိုးကို ချွတ်ခါ ကုတင်ခြေရင်းတန်းပေါ် တင်လိုက်လေသည်။

“ဟင် ဪ မောင် ”

သူ့စာ လန့်နိုးလာသည်။ နောက်မှ သတိရသွားပြီး ၊ ခေါင်းလေးကို စောင်းကာ မျက်စိလေး မှတ်ထားလိုက်ရှာသည်။

မောင်သဘောဆိုသည့်သဘော။

မင်းထိုက်က အခုမှ လိုးခန်းစနိုင်လေတော့သည်။ နို့နှစ်လုံးကို အလကားနေ တရှုံ့ရှုံ့နမ်းနေ သည်။ နို့သီးခေါင်းကို

စုပ်သည်လဲမဟုတ် အတော်ခက်သည့် လူပျိုကြီး။

သူ့စာက နှုတ်ခမ်းဒေါင့်လေးများ ကွေးပြီး ပြုံးချင်နေသည်။ လီးကတော့ မာတောင်နေပါသည်။ ပူနွေးသော လီးကြီးက

စောက်ဖုတ်ထဲမဝင်၊ ပေါင်နှစ်လုံးကြားမှာ ရှိနေလေရာ သူ့စာက အသည်း ယားပြီး သူမ ပေါင်ကြားနှစ်ဖက်ကို အစွမ်းကုန် လေးဘက်လေးတန် ကားပေးလိုက်လေတော့ သည်။

ထိုအခါမှ ပူနွေးသော သူ့လီးကြီးက တဆတ်ဆတ်တုန်ကာ သူ့စာစောက်ဖုတ်လေးထဲ တလကြမ်း ကြီး ဝင်သွား၏။

“အား .. အား ”

သူ့စာ လွှတ်ကနဲ အော်လိုက်၏။

“ဖြတ် ” သူက လီးကြီးချက်ချင်း ပြန်ချွတ်ရင်း

“အရမ်းနာလို့လားဟင် ” ဟုမေးသည်။

သူ့စာ သက်ပြင်းမသိမသာ မှုတ်ထုတ်ရင်း မျက်လုံးဖွင့်ကာ ခင်ပွန်းဖြစ်သူကို ပြုံးပြီး ကြည့်သည်။

“မနာပါဘူး မောင် ၊ လန့်ပြီး အော်မိတာပါ ”

“ဒါဖြင့် အဲ ဟိုလိုလုပ်မယ်နော် ”

“အင်း အင်း ”

နှုတ်ခမ်းကို လျှာလေးဖြင့် ရက်ရင်း သူခေါင်းငြိမ်ပြ၏။ အထောက်အကူများဖြင့် လူပျိုစစ်စစ်နှင့် တစ်ခုလပ်မလေးတို့၏ မင်္ဂလာဦးညကို စတင် ဆင်နွှဲကြပါလေတော့သည်။

လှေကြီးထိုး ရိုးရိုးဆောင်လိုးနေသဖြင့် သူ့စာ ပူအိုက်လာသည်။ သူကတော့ ညောင်လှိုင်းကောင်း ဆဲ

“မောင် ”

“ဟင် .. ဘာလဲ .. သူ့စာ ”

“သူ့စာ လေးဘက်ကုန်းပေးမယ်လေ ”

“အင်း ... ဟုတ် .. ”

ခင်ပွန်းဖြစ်သူ လူရိုးကြီးအား သူ့စာက လေးဘက်လေးကုန်းပြီး လိုးပုံလိုးနည်းပါ ပြရပြန်ပါ သည်။

“ဒူးထောက်ပြီးမှ ထည့်လေ မောင် ... ဒူးကွေးပြီးရပ်နေတော့ ညောင်းနေမှာပေါ့ မောင်ရဲ့ ”

ဒေါက်တာမင်းထိုက်လုပ်နေပုံက ရှူးချင်ယောင်ဆောင်နေသည်များလားဟုပင် သူ့စာ ထင်မိပြန် သည်။

အမှန်က ဒေါက်တာမင်းထိုက်မှာ မိန်းမနှင့် လုံးဝ ကင်းသူပင်။

“နာနာလေးဆောင် .. ဆောင် ..အဲ .. ဟုတ်ပြီ .. အဲဒါမှ ထိတာ ”

“ဖြစ် .. ဖြတ် .. ဖြတ် ... ဖတ် “

“အား :::: အား:::: .. ကောင်းလိုက်တာ မောင်ရယ် ကျွတ် “

အမှန်က သည်လောက် အော်ရလောက်အောင် မကောင်းသော်လည်း သည်အသံလေးကြားမှ ယောက်ျားတွေက

ဖီလင်တက်တတ်ကြမှန်း တစ်ခုလပ်မလေး သူ့ဇာက နောကြောနေပြီမို့ ထိုသို့ တဟင်းဟင်း ငြီးပြလိုက်ခြင်း ဖြစ်၏ (ကျူးပစ်များလည်း သတိထားကြပါ .. စကားချပ်)

ကြုံးနေသော လူပျိုကြီးက ဖီလင်တွေအပြည့်

“ ကဲ .. မောင် .. အောက်ကအိပ် .. သူ့ဇာ လိုးပေးမယ် ”

“ အင်းပါ .. အွန်.. သူ့ဇာက လိုးပေးမယ် ဟုတ်လား ”

“ အာ .. မောင်ကလဲကွာ ... ဒါလောက်တောင် ဗဟုသုတ နည်းရတယ်လို့ မဟုတ်သေးပါဘူး ”

သူ့ဇာက ပြုံးစစနှင့် ပြောလိုက်ရာ သူက ရယ်၏။

“ ချာတိတ် ပြောလဲ ခံရတော့မှာဘဲ .. ကိုယ်က မ ဘက်မှာ အားနည်းတာလဲပါတယ် .. ဆေးပညာမှာတော့ လေ့လာဖူးတာပေါ့ .. ဒါပေမယ့် ကိုယ်က ခန္ဓာဗေဒသဘောနဲ့ဘဲ လေ့လာရ တာ ”

“ ကဲပါ .. ဆရာဝန်ကြီးရယ်... ကျွန်မကဘဲ ပြီးအောင် လိုးပေးပါ့မယ်ရှင် ”

သူ့ဇာက ပြုံးစိစိနဲ့ အိပ်ရာပေါ်မှ လူးလဲထလိုက်ခါ မင်းထိုက်ကို အိပ်စေလိုက်သည်။

သူ့ဇာက ပါးစပ်ကပြောရင်း ခင်ပွန်းသည်နှင့် ရင်းနှီးမှုရစေရန် လီးကြီးကို ကိုင်၍ ဖြေချလိုက် သည်။ ကိုမင်းထိုက်

မေးကျောကြီးများက တင်းကနဲ ထောင်သွားပြီး .. အံကြိတ်လိုက်ရင်း ..

“ အင့် .. အား .. နာတယ် .. သူ့ဇာရဲ့ .. ” ဟုဆိုသည်။

သူ့ဇာက လီးကြီးထိပ်ကို လျှာဖျားလေးဖြင့် ဦးစွာထိုးပြီး ကလိပေးပါသည်။ ကျင်ချောင်းကြီး တစ်ခုလုံး ဆန့်ငင်ဆန့်ငင် နှုတ်ခမ်းလေးနှစ်လွှာ ဖြင့် ငုံ့ခဲပြီး ပြွတ်ကနဲ စုပ်လိုက်သည်။

“ ဟိုး .. အိုး .. ကောင်းလိုက်တာ မိန်းမရယ် ”

ကိုမင်းထိုက် လွှတ်ကနဲ ပြောလိုက်မိသည်အထိလဲ အရသာ ရှိလှပါသည်။ အပြုအစုကောင်းသော မယားလေးကို ပိုမိုပြီး ချစ်မြတ်နိုးစိတ်များလည်း ဝင်လာလေသည်။

သူ့ဇာက တထစ်ပြီး တစ်ထစ် တိုက်စစ်ဆင်နေသည်။ ပြွတ်ကနဲ အပေါ်သို့ ဆွဲပြီး ဆွဲပြီး စုပ်ပေး နေရာမှ ပါးစပ်ထဲတွင် ငုံ့လျှက် လျှာဖျားလေးဖြင့် ဒစ်တိုက်ကို ကွေ့ပတ်ပြီး ထိုးလိုက်သောအခါ ကိုမင်းထိုက်ဖင်ကြီးမှာ ကော့ကော့ပြီး မြောက်တက်ခါ မွေ့ယာပေါ်သို့ ဘုံးကနဲ ပြန်ကျသွား သည်။ နှုတ်ခမ်းကို လျှာဖြင့် ရက်ရင်း တဟင်းဟင်း ငြီးတွားနေပါတော့သည်။

“ သူ့ဇာရယ် မောင်လီးကြီးထဲမှာ စိမ့်စိမ့်သွားအောင် ကောင်းလှချီလား အချစ်ရယ် ”

ကိုမင်းထိုက် အရှိအတိုင်း သူ့ဇာကို ပြောနေပြန်သည်။ ထိုသို့ အပေါ်သို့ ဆွဲပြီးစုပ်လိုက် ဒစ်တိုက်ကို လှုပ်နေရာမှ ခေါင်းကို လိမ်စောင်းပြီး လီးကို ပါးစပ်ဖြင့်လိမ်ကာ လိမ်ကာ ပွတ်သပ်ရင်း လေဖြင့်မှုတ်ခါ အရင်းအထိ စုပ်ချလိုက်ပြန်သောအခါ ကိုမင်းထိုက်လီးကြီးမှာ ဆတ်ကနဲ တင်းသွားပြီး သုတ်ရည်များ သူ့ဇာပါးစပ်ထဲသို့ စွတ်ကနဲ စွတ်ကနဲ ပြင်းထန်စွာ ပန်းသွင်းလိုက် သည်။

သုတ်ရည်များက သူ့ဇာအာခေါင်ထဲအထိ ရောက်သွားပြီး သူ့ဇာက တံတွေးများ သုတ်ရည်များကို ကုတင်ဘေးသို့ ထွေးချလိုက်လေသည်။

ထို့နောက် ပြောင်တင်းပြီး တဆတ်ဆန်တုန်နေသော လီးကြီးကို သူ့မ မျက်နှာလေးဖြင့် ပွတ်သပ် ရင်း လည်တိုင်၊ နဖူး ၊ နှာခေါင်းမကျန် ပွတ်သပ်ချော့မြူပေးလိုက်ရာ လူပျိုကြီး ကိုမင်းထိုက်မှာ အလွန်အမင်း အရသာ တွေ့နေလေတော့သည်။

“ ကဲ မောင် အလှည့် ”

“ မောင် အလှည့် .. ဟုတ်လား ... ဘာလုပ်ပေးရမှာလဲဟင် ”

“ ကြည့် ... သူများကတော့ စုပ်ပေးရတယ်.. ဟွန်း ”

“ အော် အင်း မောင်လဲ ရက်ပေးပါ့မယ်.. အချစ်ရယ်... ”

သူ့ဇာ စောက်ပတ်လေးမှာ အရည်ကြည်များဖြင့် ဝင်းလက်နေသည်။ စောက်ဖုတ်နှုတ်ခမ်းသား နှစ်ခုမှာ ပြည့်ဖောင်းနေပြီး ခပ်အာအာလေး ဖြစ်နေပါသည်။

မိန်းမ စောက်ပတ် အတော်များများကို ကိုင်တွယ်ခဲ့ဖူးသော်လည်း ယခုကဲ့သို့ ကာမစပ်ယှက်ရ သော ကိုယ်မိန်းမ စောက်ဖုတ်ကို ပထမဆုံးရက်ပေးရမည်ဆိုသော အသိက ကိုမင်းထိုက်ကို ရင်ခုန်စေသည်။

ကိုမင်းထိုက် လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် စောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းသားလေးများကို ဆွဲပြီး ဖြေလိုက်သည်။ နီရဲ့ သော

စောက်ခေါင်းလေးအတွင်း အရည်ကြည်များက ပြည့်လျှံကာ မီးချောင်း အလင်းရောင် အောက်တွင် တရွရွ လှုပ်ရှားနေလေရာ ငွေမှင်ရောင် သုတ်ထားသော ပိုးကောင်ကလေးများ ရွစ် ရွစ် လှုပ်ရှားနေသည်နှင့် တူလှပေသည်။ ကိုမင်းထိုက် မျက်လုံးများက

စောက်ပတ်အထက်နားမှ ဆီးပြန်လေးကို ဖုံးအုပ်ထားသော စောက်စိလေးဆီသို့ ရောက်သွားလေသည်။

ထို့ကြောင့် ပထမဆုံး စောက်စိလေးကို လျှာနွေးနွေးကြီးဖြင့် ထိုးပေးလိုက်၏။

“ အင်း ကျွတ် .. ကျွတ် ကောင်းလိုက်တာ မောင်ရယ် ”

သူ့ဇာက ခေါင်းအုံး အစွန်းလေးကို လက်ပြန်လေးဆွဲကိုင်ပြီး ခေါင်းလေးစောင်း မျက်စေ့လေး မှိတ်ကာ ညည်းပြုလိုက်ရှာလေသည်။

ကိုမင်းထိုက် လျှာကြီးက အတင်ရဲလာပြီး စောက်ဖုတ်တစ်အုံလုံးကို သုံးလေးချက်မျှ ရက်လိုက် ရာ သူ့ဇာမှာ ဖင်လေးရှုံ့ဝင်သွားပြီး ဆတ်ကနဲ အထဲသို့ တွန့်ဝင်သွားလေ၏။

ကိုမင်းထိုက် လျှာစောင်းကြီးများက စောက်ဖုတ်နှုတ်ခမ်းသားကို တဖန် ရက်ပေးပြီး စောက်ခေါင်းထဲသို့ လျှာဖြင့် စုချွန်ထိုးထည့်ကာ မွေပစ်လိုက်ပြန်သည်။

“ အ အ မောင်က တတ်သားဘဲ ဟင်း ဟင်း ”

သူ့ဇာက ကျေနပ်နှစ်သိမ်စွာ ရေရွတ်ရင်း ခါးလေးကို ဘယ်ညာ လူးလွန်ပေးလိုက်မိသည်။

“ မောင် မောင် ... ”

“ ဟင် ... ဘာလဲ .. သူ့ဇာ ”

“ လိုးတော့ မောင်ရယ် သူ့များ မနေနိုင်တော့ဘူး .. အရမ်းထလာပြီ ... ဟင်း .. ဟင်း ”

မင်းထိုက်က သူ့ဇာ ပေါင်နှစ်ဖက်ကို ဆွဲယူကိုင်မြှောက်ခါ ကြွတက်လာသော ဖင်ကြားလေးထဲ သို့ ခူးထောက်ပြီး ဝင်ထိုင်လိုက်ရာ တဆတ်ဆတ်တုန်နေသော လီးကြီးက စောက်ဖုတ်ကလေး တွင် တေ့လျှက်သားလေး ဖြစ်သွားလေတော့သည်။ မင်းထိုက်က တေ့မိနေသော ဒစ်ကြီးကို သူ့ဇာ စောက်ဖုတ်လေးထဲသို့ ထိုးသွင်းချလိုက်သည်။

“ ပြတ် .. အိ .. အိ ... ကျွတ် .. ကျွတ် ”

မချိမဆန့် ဝင်သွားသော လီးကို မညှာမတာ သွင်း၍ အားရှိပါးရှိ လိုးလိုက်သောကြောင့် သူ့ဇာ ငြီးဆောင့်သွားသည်။

မျက်နှာလေး ရှုံ့မဲ့ပြီး မျက်စေ့လေးမှိတ်ကာ တဖက်သို့ စောင်းသွားပြီး အံကြိတ်ထားလိုက်မိရာသည်။

“ မောင်ဟာကြီးကလဲကွာ ကြည့်တော့ ပျော့စိစိနဲ့ .. လိုးတော့လဲ မသက်သာဘူး .. ကြီးပြီး ရှည်နေတာဘဲ ”

“ သူ့ဇာ .. ဘယ်လောက်မှ ကြီးတာ မဟုတ်ဘူး .. တချို့ဆို လုံးပတ်တောင် ငါးလက်မလောက်ရှိကြတယ် ”

“ အမလေးလေး မောင်ရယ်... အဲဒါ မိန်းမတွေက ဘယ်လို ခံကြတာလဲ ဟင် ”

“ မိန်းမ စောက်ပတ်ဟာ ရှုံ့နဲ့ပုံသွင်းထားသလိုဘဲ သူ့ဇာ။ ကြိုက်သလောက်ကြီးပါစေ ဝင်သွားတာဘဲ ..

ခံစားရတာခြင်းကတော့ အကြီးအသေးအလိုက် မတူကြဘူးပေါ့ ..

သူ့ဇာကရော ကြီးတာကြိုက်လား .. သေးတာကြိုက်လား ဟင် ”

“ ဟာကွာ ... မောင်ကလဲ ဘာတွေ လျှောက်မေးနေမှန်းမသိဘူး။ ကိုယ်လင်လီးဘဲ .. သေးသေး ကြီးကြီး ကြိုက်တယ် ”

ခပ်ဆောင့်ဆောင့်လေး ပြောလိုက်သော သူ့ဇာအဖြေကို ကိုမင်းထိုက် သွားကြီး ဖြကာ အကြီးအကျယ်သဘောကျလျက် ဆတ်ခါဆတ်ခါ ဆောင့်လိုးပစ်လိုက်လေသည်။

“ မြတ် .. ဖြစ် ... ပတစ် .. ဖတ် .. ဖတ် ”

“ ဟင် ... ဟင် ..ဟင် : ... မောင်က အဆောင့်သန်တယ် ... အဲဒါ အရသာမရှိဘူး မောင်ရဲ့။ ”

“ ဟုတ်လား .. ဘယ်လိုလုပ်ရင် အရသာရှိလဲဟင် ”

“ သူ့ဇာအကြိုက်ကတော့ လီးကို စောက်ပတ်ထဲမှာ ခပ်တင်းတင်းလေးဖိသွင်းပြီး ကပ်ကပ်ပြီး ကြိတ်ဆော်တာမျိုးလေးက အရသာရှိတယ် မောင် ”

သူ့ဇာ အရသာရှိတယ်ဆိုသော ပုံစံကို မင်းထိုက်က လုပ်ပေးရင်းမှ တကယ်ပင် နှစ်ဦးနှစ်ဖက် အရသာ ရှိလွန်းကြတယ်။ စောက်ပတ်နှင့်လီး ကုတ်နဲ့ကော်ပြီး ခွာချရမတတ် ဖိကပ်လျက် အမွှေးချင်း တဖြဲဖြဲ ကပ်ပွတ်သံလေးများပါ ထွက်လာကာ သုတ်ရည်များ အသီးသီးပန်းထုတ် လိုက်ကြပြီး မင်္ဂလာဦး ကုတင်ကြီးပေါ်တွင် လိုးပွဲလေး တစ်ပွဲ ပြီးဆုံးငြိမ်သက်သွားလေတော့ သည်။

မောဟိုက်နုံးချိစွာ ရင်ခုန်လှုပ်ရှားခဲ့ရသော မင်္ဂလာဦးညကို ပြန်တွေးရင်း တဖက်တွင် ပက်လက် ကြီး ခြေပစ်လက်ပစ် အဝတ်ကင်းမဲ့စွာ အိပ်မောကျနေရာသည့် မောင်ကို သူ့ဇာ အပေါ်မှ မိုး၍ ကြည့်နေမိသည်။ မောင်က ခန့်ခန့်ချောချော ဆရာဝန်မို့ သူ့ဇာ မောင်ကို ကျေနပ်စွာ အလိုခံခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ တစ် ချိန်က လိုးပုံအမျိုးမျိုးကို သင်ကြားပေးခဲ့သော ခွန်ပိုင်ကိုလဲ လှစ်ကနဲတော့ သတိရမိ လိုက်သေးသည်။ ဘာဘဲပြောပြော ယခုကဲ့သို့ အကြင်လင်မယားဘဝမှာ မောင်အပေါ်မှာ သူ့ဇာက တာဝန်ကျေချင်းခြင်းဖြစ်သည်။ မောင် ရင်အုပ်အပေါ်မှာ နူးညံ့အိစက်သော သူ့ဇာ ပါးမို့မို့လေးများဖြင့် တယုတယ ပွတ်သပ်ပေး မိသည်။ မောင်ထံမှ ဟင်းကနဲ သက်ပြင်းရှည်ကြီးချလိုက်သံကို ကြားရပြီး တရှူးရှူး ပြန်လည် အိပ်မောကျနေပြန်သည်။ မောင်ရယ် .. တကယ်ခလေးဆိုးကြီးလိုပါတဲလား .. အချစ်ရယ်။ မောင် လီးကြီးက တဒိတ်ဒိတ်သွေးတိုးနေသည်ကို သူ့ဇာ လက်ကလေးက ခံစားသိရှိနေမိသည်။ သူ့ဇာ မောင်နှုတ်ခမ်းကို စိတ်မထိန်းနိုင်ဘဲ ခပ်ဖိဖိလေး စုပ်လိုက်သည်။ မောင် မျက်လုံးများ လေးကန်စွာ ပွင့်လာသည်။ တပြိုင်တည်းတွင် မောင်လင်တန်ကြီးမှာ ဆတ်ကနဲ ဆတ်ကနဲ လူးလွန်နိုးထလာလေရာ သူ့ဇာ လက်ဖဝါးလေးအတွင်း နွေးထွေးမာကျောစွာ ကြီးထွားလာလေရာ သူ့ဇာက ဝမ်းသာအားရလေး ဆုပ်ကိုင်ထားရင်း မသိမသာလေး ညင်သာစွာ ပွင်းတိုက်ပေးလိုက်မိသည်။ “ လိမ်မာလိုက်တဲ့ အချစ်ရယ် ” မောင်က သူ့ဇာ နှုတ်ခမ်းလေးကို ပြန်လှန်စုပ်ယူကာ သူ့ဇာ ကိုယ်လေးကို သူ့ကိုယ်ပေါ်သို့ ဆွဲတင်လိုက်သည်။ အဝတ်မဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာနှစ်ခု အထိအတွေ့က ငြိမ်သက်စွာ မှိန်း၍ အရသာခံရ လောက်အောင် နူးညံ့အိစက် နွေးထွေးနေကြလေတော့သည်။

“ သူ့ဇာ အချစ်ရယ် ... ”

မောင်က လှိုက်မောတုန်ရီစွာ ကတုကရီကြီးခေါ်လိုက်သည်။ သူ့ဇာ မောင်မျက်နှာကို မကြည့်ရဲ။ မရဲတရဲလေးသာ ပြန်ထူးလိုက်သည်။

“ မောင်လေ... သူ့ဇာကို လိုးရတာ အရသာ ရှိလိုက်တာကွာ ”

“ လူပျိုကြီးနော် .. ဟွန်း .. နောက်တော့ သူ့ဇာဟာလေးက ရိုးသွားပြီး အသစ်ကလေးတွေ ရှာဦးမှာမို့လား .. သွားပါ .. ”

“ ဒါက သူ့ဇာတို့ မိန်းမတွေ အပေါ်မှာ တည်ပါတယ်ကွာ ”

ကိုယ်လင် ကိုယ်ယောက်ျားအတွက် အမြဲအဆင်သင့် ဖြစ်နေမယ် .. စိတ်လှုပ်ရှားစရာ အခြေအနေလေးတွေ ဖန်တီးပေးရမယ်လေ။ ပြီးတော့ ပိုစိတ်လေးတွေလဲ လေ့လာထားတတ်ရမယ်။ ဒါဆို ယောက်ျားက ဘယ်စိတ်ကုန်မလဲ ”

“ ကြည့် လူလည်ကြီး ”

ပြောပြောဆိုဆို မောင်ကိုယ်ပေါ်မှာ ကားယားခွလျှက် မွေယာပေါ်တွင် ခူးထောက်ထိုင်လိုက်ရာ ငုတ်တိုကြီးတစ်ချောင်းလို မတ်တောင်နေသော မောင်လီးတန်ကြီးမှာ သူ့ဇာ စအိုဝလေးကိုတော့ သွားမိသည်။

“ သူ့ဇာ .. ထိုင်ချလိုက်လေ... တေ့မိနေပြီ ”

“ ဟာ ... ဒါက ဖင်လေ .. မောင်ကလဲ ”

“ အဲဒီ နှစ်ပေါက်လုံးကို အလိုးခံတတ်အောင် ကျင့်ရမှာ ဒါမှ အမျိုးမျိုး လိုးလို့ရမှာပေါ့နော် .. သူ့ဇာ ”

“ ဟာကွာ ဖင်ထဲတော့ မလုပ်နဲ့မောင်ရယ် ”

“ ခံကြည့်ပါဦး။ မကောင်းတော့လဲ နောက်မလုပ်နဲ့ပေါ့ ... နော် ... ”

မောင်ကို သူ့ဇာ အရှုံးပေးလိုက်သည်။ မောင်အလိုကျ မောင်လိင်တန်ကြီးကို ကိုင်ပြီး ဖင်ဝတွင် တေ့ပြီး အံလေးကြိတ်ကာ ထိုင်ချပစ်မိလိုက်သည်။

“ ဟ အား .. အား ... ကျွတ် .. ကျွတ် .. နာတယ် အီး ”

သူ့ဇာ အော်ပြီး ပြန်ထမည်အပြု မောင်လက်နှစ်ဖက်က သူ့ဇာပုခုံးနှစ်ဖက်ကို ဖိချချုပ်ကိုင်ထား ကာ အားနှင့် ဖိချခြင်းခံလိုက်ရသည်။

“ ဖြစ် .. ဖြစ် .. ဖြစ် .. ”

“ အား .. အား ... နာတယ် .. နာတယ် မရဘူး .. မလုပ်ပါနဲ့ မောင်ရယ် ..။ စောက်ပတ်ကိုဘဲ လုပ်ပါကွာ .. ”

သူ့ဇာ မျက်ရည်ဝဲဝဲလေးဖြင့် တောင်းပန်ရှာသည်။

သို့သော် မောင်မှာ ဘာအရသာ ပိုထူးနေသလဲမသိပါ။ သဲကြီးမဲကြီး ဖိချရင်း အောက်မှ ကော့ ကော့ပြီး အားရပါးရကြီး ဆောင်လိုးနေပြန်ပါသည်။

စအိုလေးထဲသို့ တင်းကြပ်နွေးထွေးသော မောင်လိင်တန်ကြီး ခပ်ကြမ်းကြမ်း ဝင်ထွက်လျှက်ရှိ နေရာ သူ့ဇာစောက်ပတ်လေးမှာ စအိုလေးဘက်သို့ အပြုလိုက်လေး ရွေ့သွားလိုက် ပုံမှန်နေရာ ပြန်ရောက်လိုက် ဖြစ်နေလေတော့သည်။

ထိုသို့ လှုပ်ရှားဆောင်လိုးနေရာမှ သူ့ဇာကိုယ်တိုင် အားလေးနှင့် ဖိချ ဆောင်ထိုင်ကာ လိုးနေမိ ပြန်သည်။

ထိုအခါ စောက်ပတ်လေးက တရဲရဲလေး ပြုပြင်သွားပြီး မောင်လမွှေးကြမ်းကြမ်းကြီးများကို ပွတ်သပ်မိပြီး စောက်စိလေးမှာလည်း လမွှေးများ၏ ပွတ်သပ်မှုဖြင့် ခံချင်စိတ်များ ပြင်းထန်စွာ ပေါ်ထွက်လာသည်။

“ စိတ် .. စိတ်တွေထလာပြီ မောင်ရယ်.. ”

နို့ကြီးများကို စုံကိုင်နယ်ဖတ်နေသော မောင်က အောင်မြင်သွားသော သူ့သင်ခန်းစာကို အပြီး တိုင် သင်ကြားပို့ချနေ၏။

“ တော်ပါကွယ် .. စောက်ပတ်ကို လိုးတော့ကွယ်နော်။ ”

သူ့ဇာ မရှက်နိုင်တော့ဘဲ မောင်လီးကြီးကို ပြုတ်ကနဲ စအိုလေးထဲမှ ချွတ်ပြီး စောက်ပတ်ဝလေး သို့ တေ့ပေးကာ

မီးကုန်ယမ်းကုန် ဖင်လေးမြှောက်ခါ အားရပါးရကြီး ဆောင်လိုးနေမိပါတော့ သည်။

မောင်က မျက်လုံးလေးမိုက်ကာ ဇိမ်ခံနေပါလေသည်။

“ ပြုတ် .. စွတ်.. . စွတ် ... ဖြတ် .. ဖြတ် ”

“ အင်း .. ဟင်း ... အ ဟင်း ... ဟင်း ”

သူ့ဇာ မျက်နှာလေး အဆီပြန်လာပြီး နီရဲတွတ်လာသည်။ စောက်ပတ်လေးထဲသို့ အရည်များ အရွဲသားနှင့် ပိုင်နိုင်စွာ လိုးနေသော မောင်လီးကြီးမှာလဲ ပို၍ပို၍ မာကျော တင်းမာလာပြီး မောင်တကိုယ်လုံးမှာ ဓါတ်လိုက်ခံရသော မြွေကြီးအလား ဘယ်ညာ အထက်အောက် တုန်ခါ လာလေတော့သည်။

“ သူ့ဇာ မောင် မောင် ထွက်တော့မယ် ”

“ အား .. အား ”

သေးကျင်သော သူ့ဇာခါးလေးကို မောင်က ဆွဲကိုင်ပြီး ဖိချရင်း အောက်မှ တအားကော့ ဆောင် လိုက်ရာ သူ့ဇာခမျာ အပေါ်သို့ လွင့်ကနဲ လွင့်ကနဲ မြောက်တက်သွားရပြီး စောက်ခေါင်းလေးထဲ မှ စိမ်ကနဲ ခံစားလိုက်ရပြီး လီးကြီး၏ ဒါဏ်ကို အရသာ ရှိရှိလေး ခံစားလိုက်ရလေတော့သည်။

မောင်လီးကြီးထိပ်မှ သုတ်ရည်များ ဖြင်းကနဲ အရှိန်ပြင်းပြင်းလေး စောက်ခေါင်းလေးအတွင်း ဝင် ရောက်သွားသည်ကို သားအိမ်ထဲမှ ပူကနဲ ခံစားလိုက်ရမိသည်နှင့် သိလိုက်မိလေရာ သူ့ဇာ ကြည့်နူးကျေနပ်သွားမိလေသည်။ စိတ်ထဲမှ

ကြည့်နူးကျေနပ်မိသည်နှင့်လည်း သူ့ဇာသည် မောင် ပါးကို ဘယ်ပြန် ညာပြန် ခပ်ကြမ်းကြမ်းလေး ဖိနမ်းရင်း သုတ်ရည်များ ပန်းထုတ်မိလေသည်။

“ ကောင်းရဲ့လား သူဇာ ”
“ ကောင်းတယ် . မောင်ရယ် .. စောက်ခေါင်းလေးထဲမှာ ကျင်ပြီးအိဆိမ်သွားအောင် ကောင်းတယ် သိလား ... ”
“ အဲဒါ လင်မယား ခိုင်မြဲနည်းဘဲ သူဇာ ”
“ သူဇာ သဘောပေါက်ပါတယ်.. မောင် ”
“ အခုလို ပြီးသွားရင် မချွတ်နဲ့ဦး ။ မှေးနေရသေးတယ် ”
“ အင်း .. သူဇာလဲ မလှုပ်ချင်တော့ဘူး .. ဟင်း ဟင်း ”
“ သူဇာက အလိုကောင်းတယ် .. နောက်ဆို မောင်က အောက်ကဘဲ ခံတော့မယ်နော် ”
“ အမယ် ... အမယ် ... ဟင်း .. လူပါး ... ဘယ်ရမလဲ .. သူဇာလဲ တခါတလေ အောက်က ခံဦးမှာပေါ့လို့ ”
“ ကဲ .. ဒါဖြင့် နောက်တစ်ခါလို့ဦးမယ် .. ပက်လက်လှန်လိုက် ”
“ အာ .. အခုပြောတာ မဟုတ်ဘူး မောင်ကလဲ .. နောက်မှ .. မောင် အလုပ်နောက်ကျနေဦးမယ် ”
သူဇာက အလောသုံးဆယ်လေး မောင်ကိုယ်ပေါ်မှ ဖယ်ဆင်းလိုက်ရာ လီးကြီးက ပျော့ခွေပြီး ဗလွတ်ကနဲ ထွက်သွားလေတော့သည်။
သုတ်ရည်များကလဲ စူးစူးဝါးဝါး အပြိုင်အဆိုင် အနံ့လေးများ ထွက်လာပါတော့သည်။

ပြီးပါပြီ

